

vil for en Mand, der er idømt et Aars Tvangsarbejde, blive 365 Kr. og lidt over 200 Kr. til, altsaa omtrent 600 Kr. Naar han vil arbejde, maa han nok ved almindeligt Akkordarbejde kunne tjene 2 Kr. om Dagen; det bliver altsaa netop et Aar. Er han flittig, kan han tjene det hurtigt af, og disse Bøller, som, efter hvad der siges, ikke holde af at arbejde, ville deri finde en stærk Opfordring til at gøre meget og godt Arbejde, saa at de hurtigt ved Akkordarbejde kunne aftjene den Tid, de ere idømte. Hvis de lade være at arbejde, paadrage de sig en yderligere Gæld for deres Ophold og Logis, og Bøderne blive ved at løbe, indtil de ere aftjente.

Det eneste Punkt, hvor jeg har noget at indvende mod Princippet i denne Lov, er Spørgsmaalet: Hvem skal give Pryglene? Det forekommer mig ikke heldigt for Statens eller rettere for Embedsstændens Værdighed, hvis vi virkelig skulle have en saadan Embedsmand ansat til at gaa rundt og udføre denne Gerning. Derfor foreslaar jeg — jeg vil tillade mig at læse Forslaget op —: „Første Gang legemlig Straf idømmes efter denne Lov, bliver samme ikke at fuldbyrde, men det paalægges den dømte at fuldbyrde Straffen paa de næste, hvem den idømmes, eller indtil denne Pligt paalægges nogen senere under Forvaring tagen Bølle.“ Jeg synes, det er en berettiget Fordring, at man bliver fri for at have den Slags Embedsmænd, og at Sagen overlades til Bøllerne selv, der have sat sig uden for det almindelige Samfund, uden for Lovene, og det forekommer mig at være en naturlig Maade at anvende deres Kræfter paa. Den eneste Ulempe, der kunde tænkes, hvis dette Forslag vedtages, var, at da den første bliver fri, vil der maaske blive Tilstrømning straks.

Jeg anbefaler mine Forslag til velvillig Overvejelse, men jeg vil dog slutte med at sige en Ting endnu. Fra forskellige Sider har man villet paastaa, at Bøllerne burde være undtagne, fordi de ere halvvejs uansvarlige; det skulde ligge i nedarvede Tendenser hos dem, at de ikke kunde lade være med dels ædru og dels berusede at falde over deres Medmennesker. Jeg tror, at det er en temmelig bløddagtig Betragtningssmaade. Det er ganske vist for en stor Del Læger, der fortælle os, at disse uheldige Dispositioner til Overfald paa andre Mennesker og andre Udskejelser, for en stor Del ere nedarvede, og man nævner mangfoldige Eksempler. Det forekommer mig ikke, at det er nogen Grund til at

fritage dem for det Ansvar, som paahviler dem. Som god Kristen tror jeg paa Arvesynden. Der er jo intet Spørgsmaal om, at vi alle ved at se tilbage maa erkende, at vi maa staa til Ansvar for vore Forfædre. Mer eller mindre have de alle sammen været beslægtede, og hvornaar en Familie først blev hjemstøgt af Følgerne af Beruselse og andre Udskejelser, er der vist ingen, der nu kan udregne, men jeg antager, at det ligger saa langt tilbage i Tiden, at vi vist alle sammen have vor Andel i de slette Dispositioner, der ere nedarvede fra Fortiden. Naar dette er Tilfældet, mener jeg, at vi ere berettigede til at sige, at naar vi andre ikke gaa omkring og prygle løs paa sagesløse Personer, naar vi kunne beherske de nedarvede Dispositioner til alt det slette, som vi ere i Besiddelse af, maa det ogsaa kunne fordras af de Folk, som finde en Fornøjelse og Tilfredsstillelse i Overfald og Udskejelser, at de selv maa bære Ansvaret derfor, at de maa finde sig i, at vi sætte dem uden for vor Orden og behandle dem paa den Maade, som de selv have vist de ville behandles paa. Derfor stemmer jeg for, at den Mand, der som Bølle overfalder sagesløs Person, faar samme Behandling, som jeg personlig vilde give ham, hvis jeg havde været Genstand for Overfaldet, og hvis jeg havde Kræfter dertil, nemlig dygtige Prygl, og da jeg ikke selv kan gøre det og ikke være til Stede bestandig og hjælpe dem, som blive overfaldne; fordrer jeg, at Samfundet gør det eller i alt Fald gør Forsøg paa at gennemføre det.

Jeg anbefaler mine Ændringsforslag til Tingets Velvillie. Jeg vil ubetinget tage dem tilbage, inden vi slutte denne Forhandling, men jeg haaber, at Forslagsstillerne ville tage under alvorlig Overvejelse, om det alligevel ikke vil være rigtigt at føje dem ind i Lovforslaget.

Zahle: Jeg skal tillade mig at begrunde de to Ændringsforslag, som jeg har stillet, og om hvilke jeg tror at turde sige, at de i alt Fald udmærke sig ved Korthed og Letforstaaelighed. Det første er stillet til § 3, det andet til § 4, og begge gaa ud paa, at vedkommende Paragraffer skulle udgaa af det af de ærede 8 Forslagsstillere forelagte private Lovforslag, som her er til 2den Behandling. Den § 3, som jeg foreslaar skal udgaa, foreskriver, saaledes som der staaer i Forslaget, at naar en Person under Paavirkning af spirituose Drikke har begaaet Vold, skal han foruden den Straf, som idømmes ham